ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 4204

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Ἁγίας Σοφίας 17. Τηλ. 18-14. Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜαὶ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » » »
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ
Ἀνατ. ἡλ. 6.45'. Δύσις ἡλ. 6.26
Σωφρονίου ἐπισκ. Ἱεροσολύμων

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16.4, ἐλαχ. 5.5. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως ἠυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 758.2

Κρατεῖτε ἀπὸ σήμερον ὅλοι τὰ δελτία τῆς «Πρωΐας» διὰ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ

Ἡ "Πρωΐα„ ἐν γνώσει τῶν διατάξεων τοῦ νέου κατὰ τοῦ Τύπου νόμου, τὰς ὁποίας ἔχει τρόπον νὰ μὴ παραβῇ, δηλοῖ κατηγορηματικῶς ὅτι **θὰ συνεχίσῃ τὴν διανομὴν καὶ τῶν ὑπολοίπων τριῶν Μερῶν τοῦ «Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» της πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της** ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ, ὡς ἐξ ἀρχῆς εἶχε καθορισθῇ, τῶν δελτίων: Ἀπὸ **11ης Μαρτίου** μέχρις **20ῆς Ἰουνίου** διὰ τὸ Β΄ Μέρος, ἀπὸ **21ης Ἰουνίου** μέχρι **30ῆς Σεπτεμβρίου** διὰ τὸ Γ΄ Μέρος καὶ ἀπὸ **1ης Ὀκτωβρίου** μέχρι **31ης Δεκεμβρίου** διὰ τὸ Δ΄ Μέρος, τὸ καὶ τελευταῖον.

Ἀπὸ σήμερον Παρασκευὴν 11ην Μαρτίου ἀρχίζει ἡ σειρὰ τῶν δελτίων διὰ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως ἀπὸ τῆς **σήμερον Παρασκευῆς 11ης Μαρτίου καὶ μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουνίου ΚΡΑΤΟΥΝ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ** τῆς ἐφημερίδος μας καὶ μᾶς τὰ προσκομίσουν ὅλα ὁμοῦ τὴν 20ὴν Ἰουνίου, **ὁπότε θὰ τοὺς δοθῇ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ.**

Πρὸς **διάκρισιν** τῶν δελτίων διὰ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ, ἀπὸ τὰ ἄλλα—τὰ ὁποῖα δίδουν δικαίωμα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Α΄ Μέρους—ἐπὶ τοῦ τετραγώνου τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρώτης σελίδος **δὲν θὰ ἐπιτυποῦται πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον.** Συνεπῶς οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ ἀποκόπτουν ἀπὸ τῆς σήμερον Παρασκευῆς τὸ **τετράγωνον τῆς ἡμερομηνίας** παρὰ τὸν τίτλον τῆς πρώτης σελίδος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς σήμερον, ὁπότε ἄρχεται ἡ σειρὰ τῶν δελτίων διὰ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ, **δὲν θὰ ἔχῃ πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον. Τὰ τετράγωνα αὐτὰ τῶν ἡμερομηνιῶν θὰ ἐπέχουν θέσιν δελτίων.**

Ἡ «Πρωΐα» εἶνε ἠναγκασμένη νὰ μὴ δημοσιεύσῃ τὴν λεπτομέρειαν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐξησφαλίσθη ἀπολύτως ἡ μὴ παράβασις τοῦ κατὰ τοῦ Τύπου νόμου, διότι δυστυχῶς εἶναι βέβαιον, ὅτι, ἂν γνωσθῇ ἡ λεπτομέρεια αὕτη, θὰ τροποποιηθῇ ἀναλόγως ὁ ὑπὸ ψήφισιν νόμος, διὰ νὰ δυσχερανθῇ καὶ πάλιν ἡ διανομὴ τοῦ Λεξικοῦ τῆς «Πρωΐας». Διὰ τοῦτο τὴν λεπτομέρειαν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν, εὐθὺς ὡς, μετά τινας ἡμέρας, δημοσιευθῇ καὶ ὁ νόμος.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ "ΠΑΡΑΓΟΝΤΙΣΜΟΥ„

Μετὰ τὴν πρωϊνὴν βενιζελικὴν ἐφημερίδα, μία βενιζελικὴ ἀπογευματινὴ χθές, εἰς κύριον ἄρθρον φέρον, ἀντὶ ὑπογραφῆς, γνωστότατα ἀρχικὰ γνωστοτάτου ἐπίσης φερεφώνου «παραγοντίσης φερεφώνου «παραγόντων», ἔθιξε τὸ ζήτημα τῆς ἐπανεμφανίσεως ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τοῦ στρατοῦ.

Τὸ ἔθιξε χθὲς μὲ τὴν συνήθη σκαιότητα συλλογισμοῦ, ἡ ὁποία εἶνε ἴδιον τῶν ὀλιγαρχικῶν καὶ ἀντιλαϊκῶν νοοτροπιῶν: «Ἐάν, λέγει, λόγῳ τοῦ γνωστοῦ μηχανισμοῦ τοῦ πλειοψηφικοῦ, συγκεντρώσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα πλειοψηφίαν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογ, ς, τοῦτο θ' ἐσήμαινε τὴν ἐπόθεσιν μιᾶς πολιτειακῆς ἀνατροπῆς». «Καί—ἐξακολουθεῖ — τίποτε δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀποκλείσῃ ὅτι ὁ στρατός, ὁ ὁποῖος κατ' ἀριθμητικὴν πλειονότητα ἀκόμη δὲ περισσότερον εἰς δυναμικότητα εἶνε δημοκρατικός, θὰ εἴχεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ εἴπῃ τὴν λέξιν του». Διὰ νὰ μὴ συμβῇ δὲ τοῦτο, ὁ διερμηνεὺς τοῦ «παραγοντισμοῦ», ζητεῖ «μίαν ἐπίσημον, δημοσίαν, κατηγορηματικὴν δήλωσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὑπογεγραμμένην ὑφ' ὅλων του τῶν μελῶν — ἐγγεριζομένην, ἴσως, δι' αὐτοῦ, πρὸς τοὺς ἐμπνευστάς του.

Ἐὰν ἀποφασίζωμεν ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τοιαύτας κακοζήλους φλυαρίας, τὸ πράττομεν ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ τονίσωμεν ὅτι αἱ σκέψεις αὐταί, αὐτοὶ οἱ ὑπαινιγμοί, αἱ ἀπειλαὶ αὐταὶ δὲν ἀνταποκρίνονται καθόλου πρὸς σκέψεις, ἢ ἀπόψεις, ἢ τάσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Ἑρμηνεύουν μόνον τὴν ἀμεταθλητον, δυστυχῶς, νοοτροπίαν τῶν ὀλίγων ἐκείνων στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἡ Κοινὴ Γνώμη ὀνομάζει, ἐπιτιμητικῶς καὶ ἀποκρουστικῶς, «παράγοντας». Οὐδὲν Ἑλληνικὸν κόμμα, οἱουδήποτε πολιτικοῦ χρωματισμοῦ ἔχει νὰ λογοδοτήσῃ πρὸς αὐτούς, ἀλλ' οὔτε πρὸς τὸν Στρατόν. Ὁ Στρατὸς εἶνε κρατικὸν ὄργανον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ δὲν εἶνε στρατὸς ὡρισμένη στελέχη, ἀλ, ὰ τὸ σύνολον τῶν νέων Ἑλ ,ἑνων, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν τὴν θητείαν των ἐν εἰρήνῃ, τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πολῖται ἐλεύθεροι νὰ ἔχουν τὰς οἱασδήποτε πολιτικὰς γνώμας των μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των καὶ τούτους δὲν δύναται κανεὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ δι' οἱονδήποτε σκοπόν, πλὴν τοῦ νομίμου Κράτους. Καὶ τὸ νόμιμον τοῦτο Κράτος ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἀναδεικνυομένην διὰ τῆς ἐλευθέρας ψήφου τοῦ λαοῦ.

Ὁ λαός, καλούμενος νὰ ψηφίσῃ, δικαιοῦται, μόνος αὐτός, ν' ἀξιώσῃ ἀπὸ τὰ διάφορα κόμματα νὰ τοῦ ἐκθέσουν τὸ πρόγραμμά των. Καὶ ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς γνωρίζει ἤδη πολὺ καλά ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα. Ἐὰν ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ δώσῃ κατὰ πλειονότητα τὴν ἐμπιστοσύνην του εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα, τότε ἡ ἐκ τοῦ κόμματος τούτου κυβέρνησις θὰ ἦτο ἡ φυσικὴ ἔκφρασις τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ὁ θεματοφύλαξ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ὅπως εἶνε κάθε κυβέρνησις. Καὶ εἰς αὐτὴν θὰ ἀπήκουον ὅλαι αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ ἐθνικὸς στρατός. Περὶ τούτου ἄς μὴ ὑπάρξῃ καμμία ἀπολύτως ἀμφιβολία. Ὁ λαὸς τῆς ἀκμῆς τοῦ «παραγοντισμοῦ», τῶν κινημάτων, τῶν στρατοκρατικῶν ἀποθαιρεσιῶν παρῆλθε πλέον ἀνεπιστρεπτί. Ὁ λαός, διδαχθεὶς ἀπὸ τὴν σκληρὰν πεῖραν, ἔλαβε συνείδησιν ὄχι μόνον τῶν δικαιωμάτων του, ἀλλὰ καὶ τῆς δυναμικότητός του — διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν μίαν λέξιν τὴν ὁποίαν ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἀπογευματινῆς βενιζελικῆς ἐφημερίδος χρησιμοποιεῖ προκειμένου περὶ τοῦ στρατοῦ. Κατὰ συνέπειαν, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ νὰ εἴπῃ πάντοτε τὴν λέξιν του, ὡς μόνος κυρίαρχος, θὰ εἶνε μόνον ὁ Λαός.

Ἡ προσπάθεια ἀνακινήσεως πολιτειακοῦ ζητήματος κατὰ τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν εἶνε τέχνασμα ἀπηρχαιωμένον ἤδη. Τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἔχει ἐπανειλημμένως ἀποσαφηνίσει ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς ἀπόψεις του, δι' ἐπισήμων δηλώσεων τοῦ ἀρχηγοῦ του : αἱ ἐκλογαὶ δὲν πρόκειται νὰ ἔχουν καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μὲ τὸ πολίτευμα τῆς χώρας. "Ὁλοι οἱ "Ἕλληνες εἶνε ἀρκετὰ νουνεχεῖς καὶ ἀρκετὰ πατριῶται, ὥστε νὰ μὴ ἔχουν καμμίαν διάθεσιν νὰ ἐπιδεινώσουν θανασίμως μίαν δυσκολωτάτην ἤδη κατάστασιν, διὰ τὴν ὁποίαν, μάλιστα, ἐπιταχύνονται αἱ ἐκλογαί, μὲ τὴν ἀνακίνησιν πολιτειακῶν συζητήσεων καὶ ἀντιγνωμιῶν. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀρθοῦν εἰς τὴν πατριωτικὴν αὐτὴν ἀντίληψιν «παράγοντες» καὶ τὰ φερέφωνά των ἀποτελοῦν τὴν μόνην ἐξαίρεσιν. Αὐτοὶ εἶνε σήμερον ἀμελητέα ποσότης — εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ἀναστήλωσις

Αἱ μέθοδοι διὰ τῶν ὁποίων γίνονται ὡραῖαι αἱ γυναῖκες ὁλονὲν καὶ αὐξάνονται. Ἤδη εἰς τὰ Ἰνστιτοῦτα τῆς καλλονῆς ἐξαλείφονται αἱ ρυτίδες τοῦ προσώπου, ἀφαιροῦνται τὰ ἀηδῆ τριχώματα, καθίσταται ἁπαλὴ καὶ λεία ἡ ἐπιδερμίς, ροδόχροα καὶ ἄνθηρὰ τὰ μῆλα τῶν παρειῶν. Ἀλλὰ πλὴν τούτων, καὶ ἡ δυσμορφία τῆς μύτης διορθώνεται καὶ ἡ πτώσις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς σταματᾷ, καὶ τὸ ὑπερβολικὸν πάχος τοῦ σώματος μετριάζεται, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἔχομεν πλέον ἰατρεῖα εἰς τὰ ὁποῖα μία γυναῖκα εἰσέρχεται Μέδουσα καὶ ἐξέρχεται Ἀφροδίτη. Ἔλειπεν ὅμως κάτι ἕως ὡρᾶ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς γυναικείας εὐμορφιᾶς. Ὁ τρόπος τῆς ἀναστηλώσεως—ἄς τὴν εἰπωμεν ἔτσι—τοῦ στήθους. Εἶνε γνωστὸν ποίαν ἀξίαν ἀποδίδει ὁ κόσμος εἰς τὸ μέλος τοῦτο τοῦ σώματος καὶ ποῖον βάσανον ἀποτελεῖ διὰ τὴν γυναῖκα ἡ χαλάρωσις αὐτοῦ. Οἱ ποιηταί, ἐὰν ἐξυμνοῦν τὰ ὡραῖα μάτια καὶ τὰ μαλλιὰ τῆς ἐρωμένης των, εἰς τὰ ἀφρόπλαστα στήθη της ὅμως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποθάνουν ἢ νὰ κοιμηθοῦν ἢ καὶ ἁπλῶς νὰ ἀκουμβήσουν τὴν ἐμπνευσμένην κεφαλήν τους. Ἀλλὰ καὶ οἱ κοινοὶ θνητοὶ δὲν ἐκτιμοῦν ὀλιγώτερον τὸ γυναικεῖον στῆθος. Ὁ δικηγόρος τῆς ἀρχαίας Φρύνης, διὰ νὰ συγκινήσῃ τοὺς δικαστὰς οἱ ὁποῖοι τὴν ἐδίκαζαν, διὰ μιᾶς ὡραίας χειρονομίας ἐξεκόπασε τὰ στήθη τῆς ἑταίρας καὶ τὸ κατάπληκτον δικαστήριον, θαμβωθὲν, τὴν ἠθώωσε. Εἶνε λοιπὸν τὸ στῆθος τὸ τρομερώτερον ὅπλον τῆς γυναικός. Ἀλλὰ φθείρεται δυστυχῶς ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέλος τοῦ σώματος. Ἡ γυναῖκα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶνε ἠγαγκασμένη νὰ καταφύγῃ εἰς τεχνητὰ μέσα πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ μειονεκτήματός της τούτου. Ἐφευρέθη τοιουτοτρόπως τὸ σουτιὲν καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπινοήματα, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν δὲν εἶμαι βεβαίως ἐγὼ ὁ κατάλληλος νὰ ἐκτιμήσω. Μολαταῦτα ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἠσύχασε καθόλου μὲ τὴν ἐπινόησιν τῶν διαφόρων ἀναστηλωτικῶν τοῦ γυναικείου στήθους. Ἐπεξήτησε ριζικὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξαγγείλῃ χαρᾶς εὐαγγέλια εἰς τὸ ὡραῖον φῦλον τοῦ κόσμου ὅλου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδικῆς μας πρωτευούσης. Πράγματι ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται ἡ ἀκόλουθος λίαν ἐνδιαφέρουσα ἀγγελία:

«Οἱανδήποτε χαλάρωσιν ἂν ὑπέστησαν τὰ γυναικεῖα στήθη, καὶ οἱανδήποτε πτῶσιν καὶ ἂν παρουσιάζουν, καὶ εἰς οἱανδή ,ε τε κακὴν κατάστασιν καὶ ἂν εὑρίσκωνται, τὰ καθιστᾷ σφικτὰ καὶ δίδει εἰς αὐτὰς τὰς ὡραιοτέρας γραμμὰς ὑπευθύνως ὁ ἐκ Παρισίων ἀφιχθεὶς καθηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας Βανδώμης Ἰνστιτούτου τῆς Καλλονῆς. Δέχεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκούργου, ἀπὸ τὰς 9—12 καὶ 3—7 καθ' ἑκάστην.»

Ἰδοὺ λοιπὸν ἓν ἀπὸ τὰ πλέον χαρμόσυνα ἀγγέλματα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ ἀκουσθοῦν. Κάτω τὰ σουτιὲν καὶ τὰ βαμπάκια καὶ τ' ἀναρίθμητα ἄλλα παραγεμίσματα! Ἔχει μία κυρία στῆθος πλαδαρὸν, ὡς τῆς κατσίκας, ποὺ τῆς παρέχει κάθε πρωῒ τὸ γάλα; Ὁ Γάλλος ἰατρὸς τὸ μεταβάλλει παρευθὺς εἰς σκληρότερον πέτρας. Ἀλλ' εἶνε τὰ στήθη της ὀγκώδη, ὅπως τὰ ἀσκιά, ποὺ μεταφέρουν τὸν μοῦστον οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τὰ Μεσόγεια. Καὶ αὐτὴν τὴν δυσμορφίαν τὴν θεραπεύει ὁ ἴδιος καθηγητὴς τοῦ ἐν Παρισίοις Ἰνστιτούτου τῆς Καλλονῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκούργου ἰατρεῖόν του. Ἕνας ἀναγνώστης μου ἀπὸ τὴν Σπάρτην, ὁ ὁποῖος ἐδιάβασε τὴν καταπληκτικὴν ὄντως ταύτην ἀγγελίαν, μοῦ ἀπευθύνει δι' ἐπιστολῆς του τὰ ἀκόλουθα ἐρωτήματα: Διὰ ποίας μεθόδου ὁ ξένος ἰατρὸς ἐκτελεῖ τὴν ἰατροκαλλωπιστικὴν ἐργασίαν του ; Καὶ ἐπὶ τίνων γυναικῶν; "Ὅλων ἐν γένει, ἢ τῶν κάτω τῶν σαράντα ἐτῶν; Πῶς δὲ πρέπει νὰ προσέρχωνται αἱ πελάτιδες εἰς τὸ ἰατρεῖον τῆς ὁδοῦ Λυκούργου; Μόναι ἢ μὲ τοὺς καβαλλιέρους των; Τέλος ποία ἡ ὁρισθεῖσα ἀμοιβὴ τοῦ δόκτορος; Λυποῦμαι πολὺ διότι δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ δώσω εἰς τὸν ἀναγνώστην μου τὰς ζητουμένας πληροφορίας. Ἡ διαβεβαίωσις ὅμως τοῦ ἐκ Παρισίων ἐπιστήμονος, ὅτι τὸ ἔργον του ἐκτελεῖ εὐπευθύνως,δίδει τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν εἰς τὰ περισσότερα τῶν ἀνωτέρω ἐρωτημάτων. Διὰ νὰ γίνῃ τοῦτέστιν ὑπευθύνως ἡ ἐργασία αὐτὴ εὐνόητον ὅτι ἡ πελάτις πρέπει νὰ εἶνε ὀπωσδήποτε νέα καὶ ὡραία, ἡ προσέλευσίς της εἰς τὸ ἰατρεῖον νὰ γίνεται ἄνευ καβαλλέρου, ἡ μετὰ τοιούτου πάσχοντος ἀπὸ καταρράκτην, ἡ δὲ ἀμοιβὴ τοῦ ἰατροῦ θὰ εἶνε ὀπωσδήποτε μικρὰ, διότι ἡ θεραπεία θὰ χρειασθῇ νὰ συνεχισθῇ μετά τινα καιρὸν καὶ ὑπὸ ἄλλου εἰδικοῦ ἰατροῦ.

Διὰ νὰ εἶμαι ὅμως δίκαιος, ὀφείλω νὰ ἀναφέρω, ὅτι ἡ ἐκ Παρισίων μέθοδος ἀνανεώσεως τοῦ γυναικείου στήθους δὲν εἶνε ἐντελῶς νέα διὰ τὸν τόπον μας. Τὴν ἔχει ἐφαρμόσει πρὸ πολλοῦ καὶ ὁ ἐγχώριος Καραγκιόζης εἰς μίαν κωμῳδίαν του ἐπιγραφομένην ὁ «Διαβολογιατρός». Εἰς τὴν κωμῳδίαν αὐτὴν παρουσιάζεται ἕνας ἐγέρων μὲ τὴν σαραντάραν σύζυγόν του ἐνώπιον τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς συμβουλεύσῃ διὰ ποίου τρόπου οἱ μαστοὶ τῆς συζύγου θὰ δυνηθοῦν νὰ γίνουν σκληροί. Ὁ ἰατρὸς λέγει τότε εἰς τὸν γέροντα νὰ μεταβῇ εἰς τὸ παραπλεύρως δωμάτιον καὶ ἐκεῖ νὰ ἀρχίσῃ νὰ τρώγῃ μίαν καρδάραν γιαούρτι, ἀπαγγέλλων συγχρόνως τὸ «Πάτερ ἡμῶν» καθ' ἣν ὥραν οὗτος θὰ ἔκαμνε τὴν θεραπείαν τῆς γυναικὸς ἰδιαιτέρως. Ὁ γέρων συνεμορφώθη μὲ τὴν ὁδηγίαν καὶ, ἀποσυρθεὶς, ἤρχισε νὰ καταβροχθίζῃ τὸ γιαούρτι τῆς καρδάρας, λέγων κατ' ἐπανάληψιν τὸ «Πάτερ ἡμῶν». Διὰ νὰ γίνῃ ἡ θεραπεία καὶ τὸ γιαούρτι ἐτελείωσαν, οἱ δύο σύζυγοι ἀπεχώρησαν τοῦ ἰατρείου καὶ ἐτερίμεναν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰατρικῆς ἐπεμβάσεως. Πράγματι μετά τινας μῆνας συνέβησαν τὰ ἑξῆς πράγματα: Ἡ σύζυγος ἔτεκεν υἱόν, κατέβασε δὲ κατόπιν τούτου τόσο πολὺ γάλα, ὥστε τὰ στήθη της ἐγίναν σκληρότερα ἀπὸ πέτραν. Ὁ γέρων, ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὰ ἐκπληκτικὰ ταῦτα γεγονότα, ἔσπευσεν εἰς τὸν ἰατρὸν διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ:

—Ἀλήθεια, γιατρὲ, τοῦ εἶπεν, ἡ μέθοδός σου εἶνε ἀλάνθαστος. Τὸ στῆθος τῆς γυναικός μου ἔγινε σὰν κορτισοῦ εἴκοσι χρόνων. Ξανάνειωσε ἡ κατεργάρα. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λές, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξακολουθήσω νὰ τρώγω γιαούρτι;

—Βεβαίως. Ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὸ ἰδιαίτερον διαμέρισμα τοῦ γραφείου μου

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Περὶ τὸν μεγάλον νεκρὸν

Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Ἀριστ. Μπριὰν

Πῶς ἔσβυσεν ὁ ἀπόστολος τῆς εἰρήνης

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τοῦ μοιραίου τέλους, ὁ ἀπόστολος τῆς εἰρήνης ἐπέστρεψε εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ τὸ Κοσερέλ. Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἀπὸ τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί, τὸ ὁποῖον ζηλόφθονα μερικοὶ ἀπεκάλουν «τὸ σπίτι τοῦ Μπριάν», ὁ μοναδικὸς αὐτὸς ἀρτίστας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος εἶχε ὁποτραβηχθῆ εἰς τὴν ἐξοχήν. Εἶχε μείνει μόνος μὲ τὸν ἑαυτόν του, εἶχε παραδοθῆ εἰς τὸν στοχασμὸν, ποὺ εἶνε τόσο προσφιλὴς εἰς ἀνθρώπους ποὺ παρουσίασαν εἰς ὅλην των τὴν ζωὴν ἰσορροπημένην τὴν φιλοσοφικὴν διάθεσιν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ πράττειν.

Καὶ θὰ ἤθελε πολὺ ὁ πρόεδρος νὰ μείνῃ εἰς τὸ Κοσερέλ. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀπολύτως κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του. Ὁ πιστὸς ἰατρός του κ. Μὰρξ ἐκανόνιζε πλέον τὴν ζωὴν τοῦ ἀοιδοῦ, ὄχι κατὰ τὴν ἐπιθυμίας αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰατρικήν του συνείδησιν. Δὲν ἠμ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

χαρίσ-

Ἐνῷ συνεδριάζει ἡ διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ

Ὁ χημικὸς πόλεμος τοῦ μέλλοντος

Ἄρθρον τοῦ Γάλλου ναυάρχου κ. Ντεγκουῦ

Τὸ φάσμα τοῦ μέλλοντος χημικοῦ πολέμου, ἀκόμη καὶ καθ' ἣν στιγμὴν συνεδριάζει ἡ Διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ, δὲν παύει νὰ ἀπασχολῇ τοὺς εἰδικοὺς ὅλων τῶν κρατῶν, καὶ εἰδικότερον τοὺς Γάλλους. Εἶνε δὲ φυσικὸν, ὅτι, μετὰ τὴν ἀντίδρασιν, τὴν ὁποίαν συνήντησε τὸ γαλλικὸν σχέδιον περὶ ἐξοπλισμοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. δι' ἑνὸς στρατοῦ διεθνοῦς,—τοῦθ' ὅπερ θὰ καθίστα τὴν ὑποχείριον κατ' οὐσίαν τοῦ ἰσχυροτέρου ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ἔθνους, ἤτοι τῆς Γαλλίας, — εἶνε φυσικὸν, ὅτι ἐνώπιον τοῦ φόβου ἑνὸς μέλλοντος πολέμου προτείνεται τώρα ὁ «ἀμοιβαῖος» ἔλεγχος τῶν χημικῶν ἐξοπλισμῶν κατὰ τρόπον διεθνῶς ἠγγυημένον. Τὴν πρότασιν αὐτὴν ἀναπτύσσει εἰς τὸ κατωτέρω τελευταῖον ἄρθρον του ὁ γνωστὸς Γάλλος ναύαρχος Ντεγκουῦ:

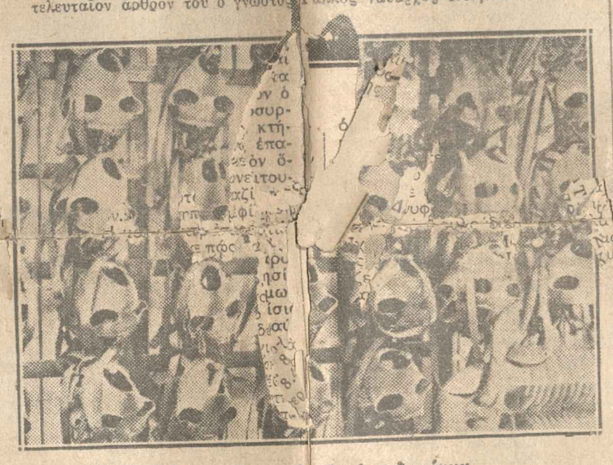

Προσωπίδες κατὰ τῶν ἀσφυξιογόνων

Πρὸ διετίας ἀκόμη ἦτο δύσκολον νὰ γράψῃ κανεὶς διὰ τὸν μέλλοντα πόλεμον, τὸν χημικὸν τοῦτέστι πόλεμον. Διέτρεχε τὸν κίνδυνον κατακρίσεων ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν. Ὁ κόσμος ἐσκέπτετο ὅτι μία τέτοια δυστυχία, ὅπως ὁ χημικὸς πόλεμος, ἦτο μακρὰν ἀκόμη καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἔπρεπε κανεὶς νὰ τὴν κακομελετᾷ. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ παράγοντες δὲν εἶχαν τὰς ἰδίας ἀκριβῶς σκέψεις, δεδομένου ὅτι πρὸ ἔτους καὶ πλέον εἰς τὴν Λυὼν, τὴν Τουλὼν καὶ τὴν Μασσαλίαν —προκειμένου περὶ τῆς Γαλλίας— ἔγιναν πειράματα ἀμύνης κατὰ τῶν ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ρίπτουν βόμβας πλήρεις δηλητηριωδῶν ἀερίων. Ἐπετράπη δὲ καὶ νὰ γραφῇ, μὲ σχετικὴν διάκρισιν, ἡ εἴδησις. "Ἔτι πλέον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκινητοποιήθη ἐν μέτρῳ καὶ ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς τῶν περιφερειῶν, ὅπου ἔγιναν τὰ περίεργα αὐτὰ γυμνάσια, ὅστις καὶ μετέσχε τούτων. Ἐξ ὅλων αὐτῶν συνάγεται ὅτι οἱ κυβερνῶντες ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν σκέψιν τοῦ χημικοῦ πολέμου, ἐν τῷ καθήκοντί των διὰ τὴν ἄμυναν τόσον τοῦ στρατοῦ, ὅσον καὶ τῶν πολιτῶν.

Διὰ τὸν ἀστικὸν πληθυσμὸν εἶνε, πράγματι, ἀναγκαῖ , ὅπως ὅλοι ἐκγυμνασθοῦν ὥστε νὰ εἶνε εἰς θέσιν, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην προειδοποίησιν ποὺ θὰ δοθῇ ἀπὸ τὰς εἰδικὰς σειρῆνας τῆς ἀομοδίας ὑπηρεσίας ἀμύνης, ν' ἀποσυρθοῦν εἴτε εἰς τὰ σπίτια των, εἴτε εἰς ὡρισμένα κτίρια, ἐξοπλιζόμενοι, κατὰ τὸ δυνατὸν μὲ προστατευτικὰς προσωπίδας, τὰς γνωστὰς ἀπὸ τὸν μέγαν πόλεμον....

Ἡ χρῆσις τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων δὲν εἶνε τι νέον. Οἱ Γερμανοὶ τὰ μετεχειρίσθησαν πρῶτοι εἰς τὸ μέτωπον τῆς Φλάνδρας, μεταξὺ Μπιζοὺτ καὶ Λονζμάρκ, ἐφονεύθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν 5.000 ἄνδρες καὶ ἄλλοι 15.000 ὑπέστησαν τὰς συνεπείας των. Ἡ γαλλικὴ γραμμὴ διεσπάσθη τότε καὶ 60 κανόνια γαλλικὰ πεοιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν. Τὸ θλιβεοὸν, ὅσον καὶ σοβαρὸν, ζήτημα εἶνε τώρα ἄν, μετὰ 17 ἔτη, ἐξ ὧν τὰ 4 πολεμικά, μετὰ τὰς συνθήκας εἰρήνης καὶ τὰ διάφορα σύμφωνα, μετὰ τὴν ἐπισήμως γενομένην δεκτὴν παρ' ὅλων τῶν ἐθνῶν ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων, ταῦτα πράγματι δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἕνα πόλεμον τοῦ μέλλοντος. Εἰδικότερον, τὸ ζήτημα διὰ τοὺς Γάλλους ἐντοπίζεται εἰς τὴν στάσιν τῶν Γερμανῶν. Ποὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν, κατηγγέλθησαν εἰς μίαν ὡομοδίαν Γαλλικὴν ἐπιτροπὴν ὡρισμένοι ἐνέογειαι Γερουανικαὶ ἀφορῶσαι εἰς τὴν μυστικὴν προπαρασκευὴν χημικῶν ἐξοπλισμῶν ἀπὸ μέρους τοῦ Ράϊχ. Ἀλλ' ἔτι πλέον, ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος χημικοῦ πολέμου βιβλιογραφία εἶνε τόσον πλουσία —δὲν ἀναφέρεται δὲ μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν— ὑπάρχουν τόσοι συγγραφεῖς, στρατιωτικοί, χημικοί, ἐπιστήμονες, τεχνικοί, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν μὲ τὰ βιβλία των νὰ δώσουν εἰς τὸ πολὺ κοινὸν μίαν ἰδέαν τῶν ἐρευνῶν ἢ τῶν ἀνακαλύψεών των, τῶν φόβων ἢ τῶν ἐλπίδων των, ὅσον ἀφορ

ΙΡΩΙΑ ΩΡΑ 5η ΜΜΕ
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ
ΣΕΑ
Πάσαι αποδείξεις διά να είνε έγκυροι δέον αναφαίνεται να φέρη τας υπογραφάς του Cicero-νομικού Δικαιόνικου της «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Νίκρα, και του Διαχειριστικού της κ. Εμμανουήλ Γ. Περπινιά, κάθως και την σφραγίδα της Ψευμαξίας.

ΣΤΡΟΓΚΟΦ
το 1ον
Έργον της ΧΡΥΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΩΜΟΡΦΙΑ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙ
Την Δευτέραν από
ΠΑΝΘΕΟΝ

Ο ΚΩΝΡΑΤ ΦΑΪΤ
ΣΤΟΝ ΚΟΛΟΣΣΟ
Ο ΔΑΙΜΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ
ΑΠΟΛΛΩΝ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΠΡΟ
Ζώο ἀκρίβειας ἐτσν τὴν Κ. Δευτέραν τὸ
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
ἐγκρούσε στὰς Ἀθήνας τὴν μεγαλύτερη ἀπόλαυσιν Τὸ
«Ἔθν. Θέατ.» ἐπέλεξε.
ἀλλ' ἐτὸν πρόσχεῖ
Κ. ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ἀναγγέλλει μέγα ἀπόλαυσιν μεγαλύτερην ἐκείνης
Μεγαλυτέρων πάσης Ἑλλάος τὸ ἔθνικόν μας
ΤΟ
ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΚΙ' ΕΝΑΣ ΧΤΥΠΟΣ
LA FILLE ET LE BAISER
Με τὴν
ΛΙΛΙΑΝ ΧΑΡΒΕΥ
ΑΝΡΥ ΓΚΑΡΑ
ΛΥΣΙΕΝ ΜΠΑΡΟΥ
Σκηνοθέτης ἔπους κατ' ἐξ. Ἐρ. Βάλς κα ἀλ. Ἐπιβ. Ἐπιβ. Ἐπιβ

Τί δὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ σαδιόφωνον σήμερον Παρασκευὴν

(Ὥρα Ἀθήνων)

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 6 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 8.30 μ.μ. Ἐκπομπὴ ἐπὶ θεατεῖου ἔργου τοῦ Γιόχαν Στρέσσ. 11.5 μ.μ. Χορός.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (141 μ.). 15.15 μ.μ. Μικρὰ σαφωνικὴ συναυλία. Ἔργα Ραβέλ, τοῦ ἀνεψιοῦ του κ.ἀ. Ἀπὸ θέατρ. Μαγουσόγιαν-Ραβέλ.

ΛΕΙΠΖΙΓΗ (259 μ.). 8.30 μ.μ. Συρροτικὴ συναυλία. 10.10 μ.μ. Πρόλογος. 11.30 μ.μ. Κοινωνικὰ.

ΜΠΡΝΟ (341 μ.). 8.30 μ.μ. Μεταδίδουν ἀπὸ τὸ Κρατικὸν τοῦ Βέρνη.

ΧΑΥ-ΣΠΙΤΕΡΒΓΚ (276 μ.). 10.10 μ.μ. Σαφωνικὴ συναυλία. Σολίστ ὁ Ἀντόνιος Μαρκόν Σάστρας.

ΜΙΛΑΝΟΝ (231 μ.). (Τὸ αὐτὸ πρόγραμμα ἐν Τορίνῳ, Γενοβῇ καὶ Τεργέστῃ). 8.30 μ.μ. Ποικίλη μουσικὴ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Ἀρχαιρεσίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (385 μ.). 10 μ.μ. Κομματὶ ἀπὸ μουσικὴ. 10.55 μ.μ. Κομπὲ-Φόλμπυ, ἀπὸ μ. Δουμουλὲν-Γκρίλ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385 μ.). 8.45 μ.μ. Ὄπερα: «Φαῦστ», «Κυκνοὶ» τῆς Σελίνας. 45 μ.μ. Κιτσνέλ ἀφηγεῖται. 10.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀφηγήσεως. 10.45 μ.μ. Φεστιβαλικὸν. 11 μ.μ. Δονοῦσα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394 μ.). 8. Ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν θέατρον τὸ ἔργον: «Μαρία». «Ὁ ἀγγελος τῆς ἀγάπης» τοῦ Ἰωάν. Ἀλεξ. Βασιλίου.

ΡΩΜΗ (441 μ.). 8.45 μ.μ. Μεταδίδουν ἀπὸ ὄπερα τὸ Ἔαρινὸν Θέλημα τοῦ Τζινελλί.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 8 μ.μ. Μεταδίδεται ἡ ὄπερα τοῦ Μπεντρίχ Σμέτανα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία. Ἔργα Μπετόβεν, Μπραμς, Ζίγκφριντ Βάγνερ. «Τριστάνος καὶ Ἰζόλδη», ἀπόσπασμα. 10.10 μ.μ. Ἀπὸ λίαν: «Κυνηγέτης τῶν βορείων ἀπὸ ἀρχόντας». Μαρς. «Ὁ ἀγγελος τῆς Ἀγάπης» Σαλίβαν.

ΒΟΥΔΑΠΗΣΤΗ (550 μ.). 10 μ.μ. Ρουσικὰ σόλοσ τοῦ κ. Χάλαντς. Ἔργα κ. Μακάρεν καὶ μ. Μοκρέσσ. Μαρμάρ. Σωτάνα, Λίστ, Ρόζενταλ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΟΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΞΗ- ΣΥΝΕΧΕΣ ΤΟΥ ΜΕΧΡΙΟΝ

ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ

Συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον 2190 περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ ἐν τῷ ἐμπορικῷ καταστήματι τῆς Τραπέζης, ἀφθρα 17 καὶ 19, τῆ Γενικῇ Συνελεύσει, γενομένῃ τὴν 24ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τούτου, ἐν τῷ Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης.

Ἡ Ἡμερησία Διάταξις τῶν θεμάτων ἐν τῇ ἀναλόγῳ ἡμέρᾳ.

1. Ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1931 καὶ ἔκθεσις Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ Διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1931.

2. Ἔκθεσις Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους 1931.

3. Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ διαχειρίσεως ἔτους 1931.

4. Ἀπολογία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀποφασισθεισῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν ἐν τῷ ἔτει 1931 κοινὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Τραπέζης ἀφ. ἀφθρου 18, ἡ ἀποῖα ἐστὶ τοιαύτη:

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην δικαιοῦνται νὰ λάβωσι μέρος καὶ ψηφίσωσιν, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ ἀντιπροσώπου, κατὰ τὸ Καταστατικὸν τῆς Τραπέζης, ἀφθρον 11, οἱ κάτοχοι τῶν ἐπωνυμοι μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν ἐπὶ μ. Δεκεμβρίου.

Διὰ νὰ μετάσχωσι τῆς ἀνω Γενικῆς Συνελεύσεως οἱ κ.κ. μέτοχοι, θέσει ὅπως, σύμφωνον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2190 περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἀφθρου 38, τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης ἀφθρου 13, καταθέσωσι εἰς τὸ τολμόν τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Συνελεύσεως, ἤτοι μέχρι τῆς 28ῆς Μαρτίου 1932, ἐπὶ ἀποδείξει τὰς μετοχὰς των:

Ἐν Ἑλλάδι: παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος (Κεντρικὸν Κατάστημα, Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα).

παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων,

παρ' οἱοῦσδήποτε ἀνωνύμῳ Τραπέζῃ ἑτοιμίας.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ: παρ' οἱαδήποτε ἀνγνωρισμένῃ Τραπέζῃ.

Μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἀνω χρονολογίας 28 Μαρτίου 1932 δίδονται προσαγωγεῖα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος (Κεντρικὸν Κατάστημα, Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα) καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις καταθέσεως μετοχῶν ὡς καὶ ἡ ἐγγραφὲ ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Διὰ πάσαν σχετικὴν πληροφορίαν ἀπευθύνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης (Τμῆμα Γενικῆς Γραμματείας) ἢ κατὰ ἐπαρχίας εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ Ο «ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ»
ΟΡΟΦΗΜΑΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Προσκαλοῦνται τὰ τακτικὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως (Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιῶν), εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, γενησομένην τὴν 24ην Ἀπριλίου ἐξ. ἡμέρας Κυριακῆς καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου Ἐμπορικοῦ Ἀλλήλων (Πλατεῖα Μητροπόλεως).

Θέματα:

1) Ἔκθεσις πεπραγμένων Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἀπολογισμὸς.

2) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως Ἐλεγκτῶν λογαριασμῶν διαχειρίσεως καὶ Ἐγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ Προϋπολογισμοῦ.

3) Ἀρχαιρεσίαι.

Ἡ προβεσμία ἐκοβολῆς αἰτήσεως ὑποψηφιότητος διὰ τὰ ἀξιώματα τοῦ Συμβούλου παρατείνεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέχρι τῆς 20 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤ Γ. ΑΓΓΕΛΟΥ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΝΙΚ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΒΙΚΗ ΜΠΑΟΥΝ
Στὸ "Γκραντ-Οτελ"

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν. Σέ μ.μ. θὰ μᾶσ ὁρκίσῃ ἀπὸ φρέντερτσοφρ τὴς. Ἐὰν ἤλθ ἡ κυρία Τζέζιοντ, θὰ φέρῃ τὸ ἀπόκρυφον πακέτο μέσ τὴ τσάντα τῆς ἀπόπλησ τὴ ἀπόφασ τῆς ἀπὸ τὸ ἀπόκρυφ πακέτο. Ἀλλὰ ἐὰν ἡ κυρία Τζέζιοντ δὲν ἔλθῃ τὸ βαρύτερ Γκάϊ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ ἔπρεπε νὰ φοβηθῶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἀπόκρυφ πακέτο;

Ἀλλὰ ἐὰν ἔλθῃ ἡ κυρία Τζέζιοντ, μὲ τὴν φόλη ἀπὸ ἀπόκρυφ πακέτο, τότε τὸ ἀφοῦ μεταξύ μας ἀφ'ὑμῶν θὰ μείνῃ ἀπόκρυφ τὸ ἀπόκρυφ πακέτο. Ἐὰν ἡ κυρία Τζέζιοντ ἔλθῃ ἀπόψε,

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΜΕΙΩΣΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΟΝ ΤΟΚΟΝ ΚΑΤΑ ΜΙΑΝ ΜΟΝΑΔΑ

ΘΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΘΗ Η ΛΙΡΑ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10 Μαρτίου. (Ἀθην. Πρ.). — "Οταν ἤνοιξε σήμερον ἡ ἀγορὰ τοῦ συναλλάγματος εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἡ λίρα ἐτιμᾶτο 3.67 ¾ ἔναντι τοῦ δολλαρίου, ἐνῷ χθὲς τὴν ἑσπέραν ἔκλεισεν εἰς τὴν τιμὴν 3.69 ¾, ἔναντι τοῦ φράγκου ἐτιμᾶτο 93. 3)8.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας ἐξ ἄλλου ὑπεβίβασε τὸν προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 5 % εἰς 4 %.

Ἡ τελευταία μεταβολὴ τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου εἶχε γίνει τὴν 18ην παρελθόντος Φεβρουαρίου, ὁπότε ρῦθμος ὑπεβιβάσθη ἀπὸ 6 % εἰς 5 %.

ΘΑ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΘΗ Η ΛΙΡΑ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις φαίνεται διατεθειμένη νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν ἀγγλικὴν λίραν. Πολλοὶ ἐν τούτοις φρονοῦν ὅτι ἡ σταθεροποίησις θὰ ἦτο μᾶλλον ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν χώραν, δεδομένου ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἔχανε τὴν εὐνοϊκὴν θέσιν ἣν κατέχει ἤδη ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας χώρας εἰς τὰ ζητήματα πολεμικῶν χρεῶν καὶ ἐπανορθώσεων, καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν της ἔναντι τῆς χρυσῆς βάσεως εἰς τὸ ζήτημα τῆς προμηθείας πρωτων ὑλῶν.

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀθην. Πρ.). — Εἰς τὸ χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἔκλεισε σήμερον τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν τιμὴν 3.6787 ἔναντι τοῦ δολλαρίου.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ κύκλοι, μολονότι ὀλιγώτερον ἀπεσιώδοξοι, ἐκφράζονται ἐν τούτοις μετ' ἀβεβαιότητος διὰ τὴν κατάστασιν, φρονοῦντες ὅτι, παρὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν χρεωκοπιῶν, κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπέλθῃ συγχώνευσις τῶν περισσοτέρων Τραπεζῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

ΘΑ ΚΑΜΟΥΝ ΝΕΑΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΝ

ΣΟΦΙΑ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῆς Χάγης ἐπὶ τῆς ἑλληνο-βουλγαρικῆς διαφορᾶς διὰ τὴν σύμβασιν Καφαντάρη—Μολλωφ, συζητεῖται διὰ μακρὸν μὲν ἀλλ' ἀόριστος ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ Τύπου. Αἱ πλεῖσται τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων δὲν κατορθώνουν νὰ ἐννοήσουν τὴν σημασίαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ἡ ἡμιεπίσημος ἑρμηνεία ἡ διδομένη ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ μέρους τοῦ νομομαθοῦς κ. Θεοδωρώφ καὶ τὴν ὁποίαν δημοσιεύουν ολαι αι ἐφημερίδες εἶναι ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν ἔχει λόγον να ειναι δυσηρεστημενη ἐκ της ἀποφάσεως της Χάγης ἐφόσον το ζήτημα ὑφίσταται. Ἡ γενικὴ πεποίθησις εἶναι ὅτι ἀφου τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον ἀρνεῖται ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος, αἱ δύο ἐνδιαφερομεναι χωραι θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ λύσουν τὴν διαφορὰν ταύτην δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Χάγης συνεζητήθη ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία κατέληξεν ὁμοθύμως εἰς το συμπέρασμα ὁπως ἀνανεώσῃ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν ἐν ἀναμονῇ πληρεστερων πληροφοριῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν θὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν Χάγην ἐκ νέου ἢ εἰς τὴν Γενεύην. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου προέκυψε, κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, διαφωνία μεταξὺ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Μαλλίνωφ καὶ τοῦ βουλευτοῦ καθηγητοῦ κ. Τσένεφ. Ὁ κ. Μαλλίνωφ ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Βουλγαρία πρέπει ν' ἀποταθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν Χάγην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Διεθνοῦς Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἀσχέτως τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ θὰ τηρήσῃ ἡ Ἑλλάς. Ἀντιθέτως ὁ κ. Τσένωφ ὑπεστήριξεν οτι τὸ ἄρθρον 36 δὲν ἐφαρμόζεται ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, μία δὲ νέα προσφυγὴ εἰς τὴν Χάγην, ἐν περιπτώσει ἀδρανείας τῆς Κ. Τ. Ε., δυναται νὰ πραγματοποιηθῇ μόνον κατόπιν συμφωνίας μὲ τὴν Ἑλλάδα, δεδομένου ὅτι πρέπει ἡ Ἑλλὰς νὰ συμφωνήσῃ διὰ τὴν νέαν προσφυγήν.

Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις θὰ συνεχίσῃ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος διαφορᾶς, ἀπευθυνομένη κατὰ πρῶτον εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε., πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τοῦτο προκαλέσῃ νέαν γνωμάτευσιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς Χάγης.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΧΙΝΤΕΜΠΟΥΡΓΚ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Τρανζόσεαν). — Σήμερον τὴν ἑσπέραν ὁ φὸν Χίντεμπουργκ ὡμίλησε διὰ πρώτην ἀλλὰ καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν πρὸς τὸν γερμανικὸν λαὸν ἀπὸ ραδιοφώνου ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιοτητός του.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Χίντεμπουργκ ἀνέπτυξε τοὺς λόγους οἵτινες ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανεκλογήν του. Ἐδήλωσεν ὅτι ὅταν πρὸ ἑπταετίας συνήνεσεν εἰς τὸ νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα διὰ τὸ Προεδρικὸν ἀξίωμα, ἀπέφυγε νὰ ὁμιλήσῃ εἰς κομματικὰς συγκεντρώσεις καὶ ἔκτοτε ἀπηυθύνετο μονον πρὸς ὁλόκληρον τὸν γερμανικὸν λαόν. Ἤδη—ἐξηκολούθησεν—ὁπότε ἐτέθη ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς Προέδρου, ἐπεθύμουν ν' ἀπόσχω τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ἀλλ' ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων μὲ ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψω τὰς ἐπιφυλάξεις μου καὶ νὰ ὁμιλήσω πρὸς ὁλόκληρον τὸν γερμανικὸν λαόν, διότι ὅλοι πρέπει νὰ γνωρίζουν διατί ἐδέχθην νὰ ἐκθέσω ἐκ νέου ὑποψηφιότητα. Ἐπιθυμῶ ταύτοχρόνως ν' ἀποδείξω ὅτι δὲν εἶμαι διατεθειμένος ν' ἀφήσω χωρὶς διάψευσιν τὰς ποικίλας φήμας αἵτινες ἐκυκλοφόρησαν περὶ ἐμοῦ. Δὲν θὰ κάμω πολιτικὴν ἀγόρευσιν, διότι δὲν τὸ θεωρῶ ἀναγκαῖον. Τὸ ἔργον τῆς ζωῆς μου σᾶς ὁμιλεῖ περισσότερον τῶν προσπαθειῶν μου καὶ αἱ προθέσεις μου περισσότερον οἱωνδήποτε κενῶν λόγων. Ἂν, κατόπιν σοβαρᾶς σκέψεως ἀπεφάσισα νὰ κηρυχθῶ ὑπὲρ τῆς ἐπανεκλογῆς μου, ἔπραξα τοῦτο μόνον ἐκ τῆς συναισθήσεως ὅτι εἶχον πατριωτικὸν ἔργον νὰ ἐπιτελέσω. Ἂν ἐγὼ ἀπεῖχον τῶν ἐκλογῶν θὰ ἐδημιουργεῖτο ὁ κίνδυνος τῆς ἐκλογῆς εἴτε τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἄκρας δεξιᾶς εἴτε τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Ἡ ἐκλογὴ ὑποψηφίου ἑνὸς κόμματος θὰ ἦτο ἐπιζήμιος εἰς τὴν χώραν».

Ὁ Χίντεμπουργκ περαιτέρω προσέθεσεν ὅτι τὴν ὑποψηφιότητά του ὑπεστήριξαν ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Τρανζόσεαν). — Ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου παρουσιάζει παηνγυρικὴν ὄψιν ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐπικειμένων Προεδρικῶν ἐκλογῶν. Αἱ πλεῖσται τῶν ὁδῶν ἔχουν σημαιοστολισθῆ, τεράστιαι δὲ πινακίδες εὐρίσκονται ἀνηρτημέναι εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως ἀπεικονίζουσαι τοὺς ὑποψηφίους καὶ καλοῦσαι τοὺς ἐκλογεῖς νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης παρατάξεως. Ἐπίσης κυκλοφοροῦν χιλιάδες προκηρύξεων συνεχῶς δὲ γίνονται ἀπόπειραι συγκροτήσεως διαδηλώσεων ἐκ τῶν διαφόρων παρατάξεων. Αἱ προβλέψεις διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς εἶνε ἀμφίβολοι. Οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἐκφράζονται μετὰ πολλῆς πεποιθήσεως καὶ θεωροῦν βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Χίτλερ. Οἱ ὀπαδοὶ ἐξ ἄλλου τοῦ Χίντεμπουργκ ἀναμένουν καὶ αὐτοὶ μετ' ἐμπιστοσύνης τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῆς Κυριακῆς.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΤΩΝ

ΒΟΛΟΣ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν μεσημβρίαν ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας ἐπιτροπὴ τῶν καταθετῶν Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, ὅπως προβῇ εἰς ἔντονα διαβήματα παρὰ τῇ κυβερνήσει διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν καταθέσεών των.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε. ΕΞΕΤΑΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΟΙ κ.κ. ΜΑΡΗΣ ΚΑΙ ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ ΕΞΕΘΕΣΑΝ ΔΙΑ ΜΑΚΡΩΝ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ

Η ΚΡΑΤΟΥΣΑ ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΜΕΝΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐκλήθη εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς. Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς, ὁ ὁποῖος ηὐχαρίστησε τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν σπουδὴν ὅπως ἐξετάσῃ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Ἰδιαιτέρως ηὐχαρίστησε τὸν σὲρ Ὄττο Νιμάγιερ διὰ τὴν καθοδόν του εἰς Ἑλλάδα.

Μετὰ τὰς εὐχαριστίας αὐτὰς ὁ κ. Μαρῆς εἶπε τὰ ἑξῆς περίπου!

—Γνωρίζετε τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς. Παρηκολουθήσατε τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὰς τριμηνιαίας ἐκθέσεις, αἱ ὁποῖαι σᾶς ὑπεβάλλοντο διεπιστώσατε τὰς προόδους καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ἑλληνικῶν προσπαθειῶν. Ἐπράξαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματός μας. Παρὰ τὰς δυσχερειας καὶ τὰς ἄλλας ἐναντιότητας ἐκ τῆς καταστροφῆς τῆς Κορίνθου ἀπὸ τοὺς σεισμούς, τὴν ἐπιδημίαν τοῦ δαγκείου, τὰς πλημμύρας καὶ τὰς ἀφορίας καὶ τὰς ἄλλας ποικίλας καταστροφὰς τῆς γεωργίας μας.

Ἡ ἐπεθεύσα παγκόσμιος κρίσις ἐκλόνισε τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τούτοις χάρις εἰς τὴν ὑγιᾶ οἰκονομικὴν πολιτικὴν καὶ τὸν αὐξηπχὸν ἔλεγχον τῶν δαπανῶν ἐπετεύχθη τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ περισσεύματα σημαντικὰ κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν. Εἴχομεν τὴν ἐλπίδα νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ ἰσοζύγιον καὶ τοῦ πέμπτου προϋπολογισμοῦ διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν δαπανῶν μολονότι ἡ κρίσις ἐπηρέασε τὴν ἀπάδοσιν τῶν φόρων καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προτάσεως Νοῦβερ ἐποκάλεσε ζημίαν 80 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

ΤΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΝΤΑ ΤΡΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἡ κατάστασις ἐπεδεινώθη. Ἐπλήγη τὸ εὐαίσθητον σημεῖον τῆς οἰκονομικῆς μας ὑποστάσεως, ἡ σταθεροποίησις τοῦ νομίσματός μας. "Εκτοτε ἡ ἐλάττωσις τοῦ καλύμματος τῆς δραχμῆς συνεχίζεται ἀνησυχαστικῶς. Ἐπεβάλλομεν ἐλάττωσιν εἰς τὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὰς καὶ αὐστηρὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς κινήσεως. Προστιθεμένης τῆς ἐλλείψεως κεφαλαίων διὰ τὴν συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων ἐδημιουργήθησαν τρία προβλήματα ἀπασχολοῦντα τὴν χώραν, δηλαδή, νομισματικόν, ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ζήτημα συνεχίσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Ἄνευ ξένης βοηθείας, ἡ χώρα εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιλύσῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὰ προβλήματα ταῦτα. Ἰδίως πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται δέκα ἑκατομμύρια χρυσῶν λιρῶν, ἐπὶ μίαν τετραετίαν. Εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξεύρωμεν τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Συνομολογοῦντες δάνειον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, κατασφαλίζομεν τὴν σταθεροποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ἄλλως, τὰ παραγωγικὰ ἔργα θὰ σταματήσουν καὶ οὕτω θὰ ἐκμηδενισθῇ ἡ κυριωτέρα προσπάθεια τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῆς παραγωγῆς της, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἀνεργία, ἥτις θὰ προκύψῃ ἐκ τούτου, καὶ χωρὶς ἐπίσης νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἀπήχησις τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ἡ ἀναστολὴ τῶν παραγωγικῶν ἔργων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, δεδομένου ὅτι ἐκτὸς τοῦ καθαρῶς παραγωγικοῦ των σκοποῦ, τὰ ἔργα ταῦτα εἶνε ἀναγκαῖα κοινωνικῶς καὶ δημογραφικῶς.

Ἀλλὰ ἡ κυριωτέρα συνέπεια—ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μαρῆς— εἶνε ἡ ὁριστικὴ κατάρρευσις τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἡ εἴσοδος τῆς χώρας εἰς μίαν περίοδον πληθωρικῆς κυκλοφορίας, ἥτις θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς φοβερὸν ἀντίκτυπον.

ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΛΥΦΘΗ ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ

"Οσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς παρούσης χρήσεως, οὗτος θὰ ἐμφανισθῇ ἰσοσκελισμένος διὰ τῆς καταργήσεως διαφόρων κονδυλίων ἐξόδων καὶ διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ τῶν προγενεστέρων πλεονασμάτων. Ἀλλ' ὁ προϋπολογισμὸς προσεχοῦς χρήσεως θὰ παρουσιάσῃ ἔλλειμμα 1812 ἑκατομμυρίων. Πρόσθετος φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις εἶνε ἀδύνατος, καθόσον ἡ ὑφισταμένη ἤγγισεν ἤδη τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀντοχῆς τοῦ λαοῦ. "Ολαι αἱ δυναταὶ ἐλαττώσεις δαπανῶν ἐγένοντο, ἀποδόσασαι μόνον 500 ἑκατομμύρια. Ἀπομένει συνεπῶς ἔλλειμμα 1306 ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον νὰ καλυφθῇ ἄλλως παρὰ δι' ἀναλόγου ἀνακουφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὰ βάρη πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ χρέους. Ἀποβλέπομεν εἰς ἀνακούφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ 800 ἑκατομμύρια διὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλυσίων τοῦ κυμαινομένου ἐσωτερικοῦ χρέους, μετατρεπόντες τοῦτο εἰς χρέος παγιοποιημένον. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐλλείμματος ἐκ 500 ἑκατομμυρίων, ἀποβλέπομεν νὰ καλύψωμεν διὰ τῆς ἀναστολῆς τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλυσίων τῶν ἐξωτερικῶν μας δανείων ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

Λυπούμεθα διότι ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν παρόμοια μέσα, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν, ἐξεπληρώσαμεν πιστὸς τὰς ὑποχρεώσεις μας. Ἀλλὰ τὰς ὑποχρεώσεις μας ταύτας δὲν τὰς ἀρνούμεθα ἤδη, ζητοῦμεν ἁπλῶς νὰ μᾶς παρασχεθῇ προθεσμία διὰ νὰ τὰς ἐκπληρώσωμεν εὐχερέστερον.

Καταλήγων ὁ κ. Μαρῆς, ἐτόνισε τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψυχολογικοῦ παράγοντος, βεβαιώσας ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀρωγὴ θὰ ἐνισχύσῃ ἀσφαλῶς τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ συμφέρον καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων τῶν δανειστῶν της.

Μετὰ τὸν κ. Μαρῆν ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Τσουδερὸν, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσε τὴν νομισματικὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

Ἡ κρατοῦσα γενικὴ ἐντύπωσις εἶναι εὐμενής.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ

Κατὰ πληροφορίας βασίμους, δὲν ἀποκλείεται τὸ ἐνδεχόμενον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εἶνε —ὡς ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις— εὐνοϊκή, τὰς τελικὰς ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ συνεννοήσεις διὰ τὴν προκαταβολὴν νὰ διεξαγάγῃ, ἐπὶ τούτῳ μεταβαίνων ἐκεῖ, ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ σχετικαὶ συνομιλίαι τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μαρῆ θὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν ὁριστικῶν συνεννοήσεων τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁπωσδήποτε, εὐθὺς ὡς γνωσθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ προτοῦ διεξαχθοῦν αἱ τελικαὶ διὰ τὴν προκαταβολὴν διαπραγματεύσεις—ἐφόσον πάντοτε ἐπαληθεύσουν αἱ αἰσιόδοξοι προβλέψεις τῆς Κυβερνήσεως— θὰ ἐπιζητηθῇ ἡ διεξαγωγὴ ἐν τῇ Βουλῇ τῆς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἀντιμετωπίσεώς του συζήτησις, τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὁποίας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἀνέλαβε πλέον ἡ Ἀντιπολίτευσις.

Ἡ ἀνάγκη τῆς πραγματοποιήσεως τῆς συζητήσεως αὐτῆς πρὸ τῶν τελειωτικῶν διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς προκαταβολῆς συνεννοήσεων, θὰ καταστῇ φυσικά, ἐπιτακτικωτέρα, ἐὰν ἀποδειχθοῦν ἀκριβεῖς πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας μεταξὺ ἄλλων ὅρων διὰ τὴν παροχὴν τῆς προκαταβολῆς, ἐτέθη ἤδη, ἢ πρόκειται νὰ τεθῇ, καὶ ἡ διεύρυνσις τῆς δικαιοδοσίας τοῦ διεθνοῦς οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἐν Ἑλλάδι, ὥστε νὰ ὑπαχθῇ εἰς αὐτὸν ἐν τῇ ὁλότητί του ἡ κίνησις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν τῆς χώρας καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΙΤΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀρμόδιοι οἰκονομολογικοὶ κύκλοι τοῦ Σίτυ μεθ' ὧν συνωμίλησα μοῦ διετύπωσαν δριμύτατα παράπονα, διότι ἡ Ἑλληνικὴ πίστις ἀφίνεται νὰ διασύρεται εἰς τοιοῦτον σημεῖον τὰς τελευταίας ἡμέρας. Οἱ ἴδιοι οἰκονομολογικοὶ κύκλοι, ὁμιλοῦντες ἀκαδημαϊκῶς, ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐρωτήματα τὰ διατυπούμενα εἰς τὴν τελευταίαν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ, συνιστοῦν τὴν διατήρησιν τῆς εἰς χρυσὸν ἰσοτιμίας τῆς δραχμῆς, παραλλήλως δὲ αὐστηρὰς οἰκονομίας.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΑΜΕΣΟΝ ΣΕΡΒΙΚΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗΝ ΕΙΣΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΣΟΦΙΑ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ τῶν ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία συνεδρίαζουσα συνεχῶς ἀπὸ τριημέρου ἤκουσε τὰς θέσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μουσάνωφ καὶ τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Μαλλίνωφ περὶ τοῦ τελέσματος τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολῆς, ὡς καὶ περὶ τῆς διεθνοῦς θέσεως τῆς Βουλγαρίας. Μολονότι αἱ συνεδριάσεις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἔγιναν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐγένοντο καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν μέρει αἱ ἀποφάσεις ἐπ' αὐτῶν πληροφορίαι: Ὁ κ. Μαλλίνωφ γνωστὸν, ἀντεπροσώπευσε τὴν Βουλγαρίαν εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐπέδειξεν ἀπαισιοδοξίαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὅλης ἐπιστάσεως. Ἀντιθέτως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μουσάνωφ ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὰ αἰσιόδοξος. Ὁ κ. Μουσάνωφ ἐξέθεσε διὰ μακρὰν τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Μαλλίνωφ ἐν τῇ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῆς Βουλγαρίας, ἐξέφρασε δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἐφόσον ἡ Βουλγαρία εὑρίσκεται ἐν ἐξελίξει μία νὰ ἐξασκολουθήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξωτερικῶν της χρεῶν, κατὰ τὰς σημερινὰς δυσχερείας τῆς καταβολῆς αὐτῶν, θὰ τύχῃ τῶν ἀναγκαίων διευκολύνσεων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὁ κ. Μαλλίνωφ ἀντιπρόσωποι τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐνέκριναν τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως, συνιστῶν δὲ πρὸς αὐτὴν μεγαλυτέραν σταθερότητα ἔναντι τῶν πιστωτῶν της. Ὁ ἡγέτης τῶν σοσιαλιστῶν, πρώην ὑπουργὸς κ. Σακίζωφ, πρόεδρος τῆς βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Βαλκανικῇ Διασκέψει, κατέκρινε τὰς προγενεστέρας κυβερνήσεις διότι δὲν κατέστησαν ἐπαρκῶς γνωστὴν τὸ ἐξωτερικὸν τὴν δυσχερῆ θέσιν τῆς Βουλγαρίας. Ὁ κ. Σακίζωφ ἐτόνισεν ὅτι ἡ Βουλγαρία ἔχει καίλωμα νὰ ζητήσῃ ἀποτελεσματικὴν ἐξασφάλισιν ἡ τοιαύτη δὲ ἐξασφάλισις θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν γειτόνων της. "Οσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον τῆς ἑνώσεως τῶν Παραδουναβίων χωρῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Βουλγαρία δὲν ἐκλήθη μετάσχῃ, ὁ κ. Σακίζωφ ἐδήλωσεν ὅτι ἀντὶ τῆς ἑνώσεως ταύτης προτιμᾷ τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν μεταξὺ Ἑλλάδος—Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας τὴν ὁποίας ηὐχήθη τὴν ταχεῖαν πραγματοποίησιν τὴν ὁποίαν ὅμως οἱανδήποτε πολιτικὴν παρέμβασιν εἰς τὴν συνεννόησιν ταύτην, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν, πρέπει νὰ μείνῃ καθαρῶς οἰκονομική. Οἱ Βούλγαροι, εἶπε, πρέπει νὰ προσέξουν μὴ γίνουν ὄργανα ξένων βλέψεων.